

4. Meditaatio Jeesuksen kanssa... Lapseni... Sinulle on annettu anteeksi

MEDITAATIO JEESUKSEN KANSSA... LAPSENI... SINULLE ON ANNETTU ANTEEKSI

Jeesukselta Morsiamelleen, 3. Huhtikuuta, 2015.

Clare aloitti... Minä haluaisin jakaa kanssanne hyvin kauniin siunauksen, jonka Herra antoi minulle rukouksessa. Ja Hän kertoi minulle, että Hän haluaisi minun tekevän tämän teidän kanssanne.

Kuten tavallista, aloitin ylistyshetkeni ja kun olin ylistämässä Häntä, minä näin Hänen seisovan sillalla, joka oli kristallin kirkkaan virran yllä.

Se oli kapea virta, ehkä noin 8 jalkaa (jalka=0,30metriä) leveä, silta oli kaiteellinen kaarisilta. Ja Herra seiso sillalla kanssani ja piteli minua. Ja me kuuntelimme musiikkia. Ja minä olin niin tietoinen puutteistani ja synneistäni ja heikkouksistani... Kun me olimme ylistämässä, minun mieleni tavallaan ajelehtisi pois toiseen paikkaan ja minä olen todella viime aikoina keskittynyt anteeksiantoon. Hyvin tuskallisia asioita nousisi pintaan. Vaikka Herra piteli minua ja minä vain lepuutin päätäni Hänen rintaansa vasten, minulla olisi muistoja minulle tehdyistä asioista, ja ne olivat hyvin tuskallisia. Ja minä tekisin tahdon eleen antaa ne anteeksi... ”Herra, minä teen tahdon eleen antaa ne heille anteeksi.”

Näitä muistoja tuli koko ajan mieleen. Ja sitten asiat, joita minä olen tehnyt, erityisesti asiat, kuten ajan haaskaamisen, ajan tuhlaamisen hupsuihin asioihin itseäni varten, pikemminkin kuin sen ajan tuhlaamisen sieluihin. Ja tämä todella, todella syvä katumuksen tunne sai minut valtaansa ja minä vain aloin itkemään ja itkemään. Eri asioita tulisi mieleen, mitä minä olin tehnyt ja kuinka minä olin tuottanut Hänelle pettymyksen. Ja joka kerran, kun jotakin tulisi mieleen, Minä näkisin varjon. Jotakin ajelehtisi alas jokea ja alitti sillan ja sen päällä olisi verta.

Se oli syntipaketti, jota minä olin pidellyt kiinni ja Jeesuksen veri peitti sen. Tai punainen varjo ajelehti alavirtaan tätä kristallinkirkasta vettä. Vesi oli niin tahratonta ja kaunista suurimman osan aikaa, mutta joka kerran, kun minä ajattelin jotakin, mitä minä olin tehnyt ja kuinka minä olin tuottanut Hänelle pettymyksen, minä näin punaisen varjon ajelehtivan alavirtaan jokea ja todella kelluvan koko matkan jokea Armon mereen. Jumalan Armon Mereen. Herra antoi minun ymmärtää, että minulle oli annettu anteeksi, se oli MENNYT! Se on Veren alla. Se on mennyttä!

Siispä, tätä jatkui luultavasti hyvät 20 minuuttia ja minä vain jatkoin asioiden muistamista ja mitä olin pidätellyt ja että minusta tuntui todella pahalta, että olin tuottanut Hänelle pettymyksen. Ja Hän jatkoi minun pitelemistäni ja suloinen ylistysmusiikki soi taka-alalla. Nämä paketit vain jatkoivat tulemistaan, kunnes viimein sain ajatuksen.

Ja Hän sanoi, ”Kaikki. Kaikki on annettu anteeksi. Kaikki on anteeksi annettu. Ei ole jäljellä enää anteeksi annettavaa, Clare – kaikki on mennyt! Se KAIKKI on anteeksi annettu.”

Ja jälkeensä oli niin suunnaton irti päästämisen tunne ja ymmärrys siitä, että Hän on antanut minulle anteeksi. Hän halusi tämän veden, tämän kristallinkirkkaan veden virtaavan vapaasti, täydellisen kirkkaana minun sydämessäni. Näiden elävien vesien virtojen, jotka virtaavat niin vapaasti, ilman tahroja, ilman tunnonvaivoja, ilman anteeksi antamattomuutta, ilman varjoja tai minkäänlaista tahraa – vain puhtaita, puhtaita Eläviä Vesiä. Hän halusi minun kokevan sen. Ja Hän haluaa SINUN kokevan sen.

Siispä, tänä iltana Hän halusi minun tekevän meditaation teidän kanssanne, auttamaan teitä näkemään mielessänne sen, ja olemaa kyvykkäitä vapauttamaan asiat, joihin te olette kiinnittyneet, mitä te olette tehneet tai mitä toiset ovat teille tehneet. Vapauttaaksenne ne Herran Armon mereen. Antakaa Hänen pyyhkäistä ne asiat pois, antakaa Hänen puhdistaa teidät täydellisen kirkkaalla vedellä. Niin, että Hän voi auttaa teitä päästämään irti asioista, menneisyyden epäonnistumisista, pettymyksistä ja haavoista. Ja ne vedet voivat virrata kirkkaasti sydämenne läpi – aivan kuten vastasyntyneen pienokaisen. Puhdas, kupliva, kirkas vesi.

Siispä, etsikää paikka talossa, jossa voitte saada yksityisyyttä, missä voitte olla todella hiljaa – kukaan ei keskeytä teitä. Te vain rauhoitutte hetkeksi mukavaan paikkaan.

On luultavasti parasta sulkea silmänsi. Ja tämä kaunis, puistomainen ilmapiiri puineen, kukkasineen ja kauniine vihreine ruohoineen. On lämmin iltapäivä ja hellät varjot ja hellä auringonpaiste suodattuu puiden läpi.

Eikä kovin kaukana, on virta, jonka te kuulette solisevan. Ja virrassa on hämmästyttävän kirkasta vettä. En ole koskaan nähnyt niin turmeltumatonta vettä – vain niin ehdottoman kristallista aivan pohjaan asti. Kaunis valkoinen, hiekkainen pohja. Virran yli kulkee silta, 10 jalkaa leveä. Se on pieni virta, mutta hyvin syvä ja silta on vanhanaikainen kaiteellinen kaarisilta.

Nyt, minä haluaisin teidän palauttavan hetkeksi mieliinne suosikkinne – kaikkein suosituimman kuvanne Jeesuksesta. Sellaisen, joka todella herää henkiin sydämessänne. Ja minä haluan teidän näkevän itsenne seisomassa Jeesuksen kanssa virran yli kulkevan sillan keskellä. Hän pitelee teitä hyvin hellästi ja teidän päänsi lepää Hänen sydämellään. Ja te tunnette niin paljon lohdutusta, kun olette Hänen kanssaan. Hänen kätensä ovat ympärillänne ja Hän vain pitelee teitä hellästi, mutta varmasti. Ja te tunnette todellista rauhaa.

Vesi on niin kirkasta, te voitte nähdä sammalta pohjassa ja simpukankuoria, kauniita, eri värisiä simpukankuoria. Mutta enimmäkseen, valkeaa hiekkapohjaa – puhdasta, kristallinkirkasta vettä.

Ja nyt te alatte vain ylistämään Häntä. Te ette halua minkään saastuttavan vettä. Vesi edustaa teidän tietoisuutenne virtaa ja sydäntänne, sitä mitä on sydämessänne. Te olette Hänen Morsiamensa. Hänen armostaan se on kristallin kirkasta, mutta on asioita, joita teidän täytyy antaa anteeksi ihmisille, koska he ovat satuttaneet teitä. Kun ylistätte, teidän mielenne ajelehtii, kun jotakin nousee mieleen, mikä on todella loukannut teitä. Ja samaan aikaan, kun te lepuutatte päätänne Herran sydämellä, te voitte nähdä tämän virran vedet. Ja vedet ovat kristallin kirkkaat ja pohja valkoinen hiekkapohja. Sillä on kirjoitettu, että ”Sisimmästä on juokseva elävän veden virrat.” (Johanneksen Evankeliumi 7:38). Ja tämä on Elävää Vettä, mikään ei himmennä sitä.

Mutta kun Herra pitelee teitä, Pyhä Henki sallii tulla mieleen sen, mikä todella on haavoittanut teitä syvästi ja sen henkilön muisto, jonka Pyhä Henki on tuonut mieleen, tämä kipu sydämessänne vain virtaa ylitsenne ja te muistatte mitä tapahtui. Te olette niin kauhean loukattuja sisältänne ja te katselette ylävirtaan. Te näette punaisen pilven ajelehtivan kristallinkirkkaassa vedessä ja te ette enää voi nähdä valkeaa hiekkapohjaa. Se liikkuu teitä kohden, samean, samean punaisena. Samea osa on kipu ja tapahtuma ja mitä tapahtui ja kuinka te loukkaannuitte. Ja punainen osa on Herran veri, joka kattaa koko tilanteen.

Ja kun se tulee lähemmäksi, muistosta tulee kivuliaampi, ja henkilö tulee selvemmäksi. Ja te kerrotte Herralle, ”Herra. Minä vapautan heidät, minä annan anteeksi heille. Minä teen tahdon eleen antaa heille anteeksi. Siunaan heidät. Minä annan heille anteeksi, Herra.” Ja kun te sanotte tämän, samea, punainen pilvi alittaa sillan, missä te seisotte Herran kanssa. Ja vesi muuttuu kristallin kirkkaaksi jälleen ja valkea hiekkapohja näkyy. Ja se samea, punainen pilvi jatkaa kellumistaan alavirtaan, kunnes se saavuttaa suuremman vesistön. Ja vesistö on Herran Armon Valtameri. Muisto ja henkilö katoavat Armon Valtamereen kadotakseen, eikä sitä tulla koskaan näkemään. Ja sinä pyydät Herraa siunaamaan heidät. ”Minä annan anteeksi ja siunaan heidät.”

Ja Herra hellästi sanoo teille, ”Te olette saattaneet antaa anteeksi, mutta teillä on vielä kipuja. On ihan okei, että te olette loukkaantuneet. On ihan okei, että teillä on kipuja, mutta se ei tarkoita, ettettekö te olisi antaneet anteeksi heille. Te OLETTE antaneet anteeksi heille.”

Ja sitten Herra tuo mieliinne toisen henkilön. Ja te kerrotte Herralle, ”Minä annan heille anteeksi, Herra. Minä teen tahdon eleen antaa heille anteeksi. Siunaa heidät, Herra. Pyydän, siunaa heidät.”

Ja jälleen, punaiset varjot alkavat lähestyä ylävirrasta ja se tulee teitä kohden ja menee sillan ali Hänen Armonsa Valtamereen. Ja Herra hymyilee hyvin hellästi ja pitelee teitä. Ja Hän on niin onnellinen teidän kanssanne. Niin onnellinen.

Vain meditoikaa näitä asioita hetken aikaa, sallikaa Pyhän Hengen tuoda mieliinne ne ihmiset, jotka ovat syvästi loukanneet ja vahingoittaneet teitä.

On kirjoitettu... ” Antakaa anteeksi meille meidän syntimme niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.” Ja nyt kun me olemme sallineet Herran viedä meidän muistojemme läpi ja paljastavan joitakin niistä asioista, joita me emme ole anteeksi antaneet, nyt on aika tulla Hänen luokseen pyytämään, että Hän antaa meille anteeksi. Ne tavat, joilla me olemme tuottaneet Hänelle ja veljellemme pettymyksen.

Ja aivan kuten me koimme Hänen rakkautensa puhdistavan voiman, kun me annoimme anteeksi muille, nyt kun me tulemme Hänen luokseen – Hän antaa meille anteeksi kaiken, mitä me olemme tehneet. Jälleen ne menevät alavirtaan Hänen Armonsa Valtamereen, missä ne aina ja ikuisesti tullaan hautaamaan Valtameren pohjalle, kunnes niitä ei enää ole. Ja me voimme kulkea vapaasti ja ilossa ja odotuksessa, että pian kuuluu keskiyön huuto ja sanat ”Katso! Sulhanen lähestyy!” Ja shofar-torven ääni kuuluu ja me tulemme olemaan ikuisesti Herran kanssa Taivaassa.

Se yksinkertaisesti ei ole Hänen toiveensa ollenkaan meitä varten, että me olisimme alakuloisia ja pelokkaita kunnes Hän tulee. Hän haluaa vapauttaa meidät. Hän haluaa meidän katsovan taivaalle iloisesti! Hän ei halua nähdä lyyhistynyttä ja katuvaista Morsianta. Hän haluaa nähdä Morsiamen, joka on voittoisa Karitsan Veren vuoksi ja se on kattanut hänen syntinsä ja puutteensa. Ja hän voi katsoa taivaalle iloisena ja täydellisen luottavaisena, että hänen Herransa tulee häntä varten. Ja ainiaan hän tulee olemaan Hänen kanssaan.

Siispä, tehkäämme täsmälleen sama asia nyt itsellemme, itsemme kanssa, omien syntiemme kanssa. Menkäämme siihen paikkaan Pyhän Hengen kanssa ja sallikaamme Hänen tuoda pintaan ne asiat, jota me suremme suuresti. Ja sallikaamme ne kuljetettavan alas Hänen Armonsa Valtamereen, koska niitä enää näkemättä tai ajattelematta.

Minun kallisarvoinen, kallisarvoinen Lapsi... Sinulle on annettu anteeksi.